

32006D1364

22.9.2006

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

L 262/1

DECIZIA 1364/2006/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 6 septembrie 2006****de stabilire a orientărilor pentru rețelele energetice transeuropene și de abrogare a Deciziei 96/391/CE și a Deciziei 1229/2003/CE**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 156,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) În urma adoptării Deciziei 1229/2003/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 de stabilire a unui ansamblu de orientări pentru rețelele energetice transeuropene ⁽³⁾ a apărut necesitatea de a integra deplin în respectivele orientări noile state membre, statele în curs de aderare și statele candidate și de a continua adaptarea, după caz, a acestor orientări la noua politică de proximitate a Uniunii Europene.
- (2) Prioritățile rețelor energetice transeuropene rezultă din crearea unei piețe interne de energie mai deschise și mai competitive, ca urmare a punerii în aplicare a Directivei 2003/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică ⁽⁴⁾ și a Directivei 2003/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale ⁽⁵⁾. Aceste priorități reflectă concluziile Consiliului European de la Stockholm, din 23 și 24 martie

2001, privind dezvoltarea infrastructurii necesare pentru funcționarea pieței energiei. Este necesar să se depună un efort deosebit pentru atingerea obiectivului de a folosi în mai mare măsură sursele de energie regenerabilă și de a contribui în acest fel la promovarea unei politici de dezvoltare durabilă. Cu toate acestea, este necesar ca acest obiectiv să fie realizat fără să se creeze perturbări disproporționate ale echilibrului normal al pieței. De asemenea, trebuie luate pe deplin în considerare obiectivele politicii comunitare în domeniul transporturilor și, în mod specific, posibilitatea reducerii traficului rutier prin utilizarea gazoductelor.

- (3) Prezenta decizie permite apropierea de obiectivul referitor la nivelul de interconectare electrică între statele membre care a fost convenit la Consiliul European de la Barcelona din 15 și 16 martie 2002, îmbunătățindu-se astfel fiabilitatea și integritatea rețelor și asigurându-se securitatea aprovizionării și funcționarea corespunzătoare a pieței interne.
- (4) De regulă, construirea și întreținerea infrastructurilor în sectorul energetic ar trebui să se supună principiilor pieței. De asemenea, această idee este conformă cu normele comune privind finalizarea pieței interne a energiei și cu normele comune din dreptul concurenței, care vizează crearea unei piețe interne a energiei mai deschise și mai competitive. Prin urmare, ajutorul financiar comunitar acordat pentru construire și întreținere ar trebui să își păstreze caracterul absolut excepțional, iar aceste excepții ar trebui să fie justificate în mod corespunzător.
- (5) Infrastructura din sectorul energetic ar trebui să fie construită și întreținută pentru a permite funcționarea eficientă a pieței interne a energiei, acordându-se atenția cuvenită procedurilor existente pentru consultarea persoanelor afectate, fără derogare de la principiile strategice și – după caz – de la cele de serviciu universal și de la obligațiile de serviciu public.
- (6) Luând în considerare potențialele sinergii dintre rețelele de gaze naturale și rețelele de olefină, este necesar să se acorde importanța cuvenită dezvoltării și integrării rețelor de olefină pentru a răspunde nevoilor de consum de gaz de olefină ale industriilor din Comunitate.

⁽¹⁾ JO C 241, 28.9.2004, p. 17.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 7 iunie 2005 (JO C 124 E, 25.5.2006, p. 68), Poziția comună a Consiliului din 1 decembrie 2005 (JO C 80 E, 4.4.2006, p. 1), Poziția Parlamentului European din 4 aprilie 2006 (nepublicată în Jurnalul Oficial până la această dată) și Decizia Consiliului din 24 iulie 2006.

⁽³⁾ JO L 176, 15.7.2003, p. 11.

⁽⁴⁾ JO L 176, 15.7.2003, p. 37. Directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/85/CE a Consiliului (JO L 236, 7.7.2004, p. 10).

⁽⁵⁾ JO L 176, 15.7.2003, p. 57.

- (7) Prioritățile rețelelor energetice transeuropene rezultă, de asemenea, din importanța lor din ce în ce mai mare pentru securitatea și diversificarea aprovizionării cu energie a Comunității, încorporând rețelele energetice ale noilor state membre, ale statelor în curs de aderare și ale statelor candidate și asigurând funcționarea coordonată a rețelelor energetice din Comunitate și din țările învecinate după consultarea statelor membre în cauză. Într-adevăr, țările care se învecinează cu Comunitatea au un rol esențial în politica sa energetică. Acestea satisfac cea mai mare parte a cererii comunitare de gaze naturale, sunt parteneri cheie pentru tranzitul energiei primare spre Comunitate și urmează să devină, în mod progresiv, actori mai importanți pe piețele interne de gaze și energie electrică ale Comunității.
- (8) Dintre proiectele referitoare la rețelele energetice transeuropene, este necesar să se evidențieze proiectele prioritare, care sunt foarte importante pentru funcționarea pieței interne a energiei sau pentru securitatea aprovizionării cu energie. În plus, pentru proiectele care au prioritate absolută, ar trebui să se stabilească o declarație de interes european și, după caz, o coordonare consolidată.
- (9) În scopul colectării informațiilor necesare în temeiul prezentei decizii, Comisia și statele membre ar trebui, în măsura în care este posibil, să utilizeze informațiile referitoare la proiectele declarate de interes european care sunt deja disponibile, pentru a se evita dublarea eforturilor. De exemplu, aceste informații ar putea fi deja disponibile în contextul Regulamentului (CE) nr. 2236/95 al Consiliului din 18 septembrie 1995 de stabilire a normelor generale de acordare a ajutorului financiar comunitar în domeniul rețelelor transeuropene ⁽¹⁾, în contextul altor acte legislative comunitare care ar putea furniza cofinanțare proiectelor de rețele transeuropene și al deciziilor de aprobare a proiectelor individuale în temeiul respectivelor acte sau în contextul Directivelor 2003/54/CE și 2003/55/CE.
- (10) Procedura de identificare a proiectelor de interes comun în contextul rețelelor energetice transeuropene ar trebui să asigure aplicarea armonioasă a Regulamentului (CE) nr. 2236/95. Respectiva procedură ar trebui să prevadă două niveluri: primul nivel stabilește un număr restrâns de criterii pentru identificarea unor astfel de proiecte, iar al doilea nivel, denumit „specificații”, să descrie proiectele în detaliu.
- (11) Pentru finanțarea în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2236/95, este necesar să se acorde prioritatea corespunzătoare proiectelor declarate de interes european. Atunci când prezintă proiecte în temeiul altor instrumente financiare comunitare, statele membre trebuie să acorde o atenție deosebită proiectelor declarate de interes european.
- (12) Pentru majoritatea proiectelor declarate de interes european, o întârziere semnificativă actuală sau previzibilă ar putea fi o întârziere cu o durată prevăzută cuprinsă între unul și doi ani.
- (13) Întrucât specificațiile proiectului pot suferi modificări, acestea pot fi date doar cu caracter orientativ. Prin urmare, Comisia ar trebui să fie autorizată să le actualizeze. Deoarece proiectele pot avea implicații politice, de mediu și economice considerabile, este important să se găsească echilibrul corespunzător între controlul legislativ și flexibilitate în procesul de stabilire a proiectelor care merită un sprijin potențial din partea Comunității.
- (14) Atunci când proiectele declarate de interes european, secțiuni din aceste proiecte sau grupuri de astfel de proiecte întâmpină dificultăți la punerea în aplicare, un coordonator european ar putea acționa ca factor de facilitare, prin încurajarea cooperării între toate părțile în cauză și prin asigurarea efectuării unei monitorizări adecvate, pentru a informa Comunitatea despre progresele realizate. Este necesar ca serviciile unui coordonator european să fie, de asemenea, puse la dispoziție pentru alte proiecte, la cererea statelor membre în cauză.
- (15) Este necesar ca statele membre să fie invitate să coordoneze punerea în aplicare a anumitor proiecte, în special proiectele transfrontaliere sau secțiunile din proiecte transeuropene.
- (16) Este necesar să se creeze un context mai favorabil pentru dezvoltarea și construirea rețelelor energetice transeuropene, în special prin măsuri care încurajează cooperarea tehnică între entitățile responsabile de rețele, prin facilitarea implementării procedurilor aplicabile pentru proiectele privind rețelele din statele membre, în scopul reducerii întârzierilor și prin mobilizarea, la nevoie, a fondurilor, instrumentelor și programelor financiare comunitare care pot fi utilizate pentru proiectele privind rețelele. Comunitatea ar trebui să sprijine măsurile adoptate de statele membre în vederea realizării acestui obiectiv.
- (17) Deoarece bugetul alocat rețelelor energetice transeuropene este destinat în special finanțării studiilor de fezabilitate, fondurile structurale, precum și programele și instrumentele financiare comunitare ar putea, după caz, să permită finanțarea pentru aceste rețele de interconectare, în special rețelele interregionale.
- (18) Identificarea proiectelor de interes comun, specificațiile lor și proiectele prioritare, în special cele de interes european, nu trebuie să aducă atingere rezultatelor evaluării impactului asupra mediului al proiectelor, al planurilor sau al programelor.

⁽¹⁾ JO L 228, 23.9.1995, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1159/2005 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 191, 22.7.2005, p. 16).

- (19) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei decizii ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (20) Comisia trebuie să întocmească periodic un raport privind punerea în aplicare a prezentei decizii.
- (21) Este posibil ca informațiile care trebuie schimbate sau care trebuie prezentate Comisiei în temeiul dispozițiilor prezentei decizii să fie deținute, în mare măsură, de societăți. Prin urmare, ar putea fi necesar ca statele membre să coopereze cu aceste societăți pentru a obține informațiile respective.
- (22) Deoarece prezenta decizie are același obiect și același domeniu de aplicare ca Decizia 96/391/CE a Consiliului din 28 martie 1996 de stabilire a unui ansamblu de măsuri în scopul creării unui context mai favorabil pentru dezvoltarea rețelelor transeuropene în sectorul energiei ⁽²⁾ și Decizia 1229/2003/CE, aceste două decizii ar trebui să fie abrogate,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiect

Prezenta decizie definește natura și domeniul de aplicare a acțiunii comunitare de stabilire a orientărilor pentru rețelele energetice transeuropene. Decizia stabilește un ansamblu de orientări care vizează obiectivele, prioritățile și liniile generale de acțiune ale Comunității în ceea ce privește rețelele energetice transeuropene. Aceste orientări identifică proiectele de interes comun și proiectele prioritare, inclusiv cele de interes european, în cadrul rețelelor transeuropene de energie electrică și gaze naturale.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

Prezenta decizie se aplică:

1. în cadrul rețelelor de energie electrică:
 - (a) tuturor liniilor de înaltă tensiune, cu excepția celor ale rețelelor de distribuție, precum și legăturilor submarine, cu condiția ca această infrastructură să fie utilizată pentru transportul sau conectarea interregională sau internațională;
 - (b) oricărui echipament sau oricărui instalații esențiale pentru funcționarea corespunzătoare a sistemului în cauză, inclusiv sistemelor de protecție, monitorizare și control;

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

⁽²⁾ JO L 161, 29.6.1996, p. 154.

2. în cadrul rețelelor de gaze naturale (care transportă gaze naturale sau olefină):
 - (a) gazoductelor de înaltă presiune, cu excepția celor din rețelele de distribuție, care permit aprovizionarea regiunilor Comunității din surse interne sau externe;
 - (b) instalațiilor de stocare subterană conectate la gazoductele de înaltă presiune menționate mai sus;
 - (c) instalațiilor de recepție, stocare și regazeificare a gazelor naturale lichefiate (GNL), precum și metanierelor, în funcție de capacitățile care trebuie furnizate;
 - (d) oricărui echipament sau oricărui instalații esențiale pentru funcționarea corespunzătoare a sistemului în cauză, inclusiv a sistemelor de protecție, monitorizare și control.

Articolul 3

Obiective

Comunitatea promovează interconectarea, interoperabilitatea și dezvoltarea rețelelor energetice transeuropene și accesul la astfel de rețele, în conformitate cu dreptul comunitar în vigoare, în scopul:

- (a) încurajării funcționării eficiente și dezvoltării pieței interne în general și a pieței interne a energiei în special, încurajând, în același timp, producția, transportul, distribuția și utilizarea rațională a resurselor energetice și dezvoltarea și conectarea resurselor de energie regenerabilă, în vederea reducerii costului energiei la consumator și a contribuției la diversificarea surselor de energie;
- (b) facilitării dezvoltării și al reducerii izolării regiunilor mai puțin favorizate și insulare ale Comunității, contribuind astfel la consolidarea coeziunii economice și sociale;
- (c) consolidării securității aprovizionării cu energie, de exemplu prin consolidarea relațiilor cu țările terțe în sectorul energetic, în interesul reciproc al tuturor părților în cauză, în special în cadrul Tratatului Cartei Energiei și al acordurilor de cooperare încheiate de Comunitate;
- (d) contribuției la dezvoltarea durabilă și la protecția mediului, *inter alia*, prin recurgerea la energii regenerabile și prin reducerea riscurilor pentru mediu legate de transportul și transmiterea energiei.

Articolul 4

Priorități de acțiune

Prioritățile de acțiune pentru Comunitate în ceea ce privește rețelele energetice transeuropene sunt compatibile cu dezvoltarea durabilă și sunt următoarele:

1. pentru rețelele de energie electrică și de gaze:
 - (a) adaptarea și dezvoltarea rețelelor energetice pentru a contribui la funcționarea pieței interne de energie și, în special, rezolvarea problemelor de strangulare a traficului, în special cele de tip transfrontalier, congestie și verigi lipsă, precum și luarea în considerare a necesităților care rezultă din funcționarea pieței interne de energie electrică și gaze naturale și extinderea Uniunii Europene;

- (b) crearea de rețele energetice în regiuni insulare, izolate, periferice și ultraperiferice, promovând, în același timp, diversificarea surselor de energie și utilizarea surselor de energie regenerabile, împreună cu racordarea acestor rețele, în cazul în care este necesar;
2. pentru rețelele de energie electrică:
- (a) adaptarea și dezvoltarea rețelelor pentru a facilita integrarea și conectarea instalațiilor de producție de energie regenerabilă;
- (b) asigurarea interoperabilității rețelelor de energie electrică din Comunitate, și cu cele din statele în curs de aderare, statele candidate și cu alte țări din Europa și din bazinele Mării Mediterane și al Mării Negre;
3. pentru rețelele de gaze:
- (a) dezvoltarea de rețele de gaze naturale pentru satisfacerea necesităților de consum de gaze naturale ale Comunității și pentru controlul sistemelor sale de aprovizionare cu gaze naturale;
- (b) asigurarea interoperabilității rețelelor de gaze naturale din Comunitate cu cele din state în curs de aderare, state candidate și alte state din Europa și din bazinele Mării Mediterane, Mării Negre și Mării Caspice, precum și din Orientul Mijlociu și din regiunea Golfului și diversificarea surselor de gaze naturale și a traseelor de aprovizionare.

Articolul 5

Linii de acțiune

Principalele linii de acțiune ale Comunității în ceea ce privește rețelele energetice transeuropene sunt:

- (a) identificarea proiectelor de interes comun și a proiectelor prioritare, inclusiv a celor de interes european;
- (b) crearea unui context mai favorabil pentru dezvoltarea acestor rețele.

Articolul 6

Proiecte de interes comun

- (1) Criteriile generale care se aplică la luarea unei decizii privind identificarea, modificările, specificațiile sau cererile de actualizare a proiectelor de interes comun sunt următoarele:
- (a) proiectul intră în domeniul de aplicare al articolului 2;
- (b) proiectul corespunde obiectivelor și priorităților de acțiune stabilite la articolele 3, respectiv 4;
- (c) proiectul prezintă viabilitate economică potențială.

Evaluarea viabilității economice se bazează pe o analiză costuri – beneficii, care ia în considerare toate costurile și beneficiile, inclusiv cele pe termen mediu și/sau lung, în legătură cu aspecte privind mediul, securitatea aprovizionării și contribuția la

coeziunea economică și socială. Proiectele de interes comun referitoare la teritoriul unui stat membru necesită aprobarea statului membru în cauză.

(2) Criteriile suplimentare pentru identificarea proiectelor de interes comun sunt stabilite în anexa II. Orice modificare a criteriilor suplimentare pentru identificarea proiectelor de interes comun menționate în anexa II este adoptată în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat.

(3) Doar proiectele enumerate în anexa III care îndeplinesc criteriile menționate la alineatul (1) și cele menționate în anexa II sunt eligibile pentru ajutorul financiar comunitar furnizat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2236/95.

(4) Specificațiile orientative ale proiectelor, cuprinzând descrierea detaliată a proiectelor și, după caz, descrierea lor geografică, sunt stabilite în anexa III. Aceste specificații se actualizează în conformitate cu procedura menționată la articolul 14 alineatul (2). Actualizările sunt de natură tehnică și se limitează la modificările tehnice ale proiectelor, la modificarea unei anumite părți a traseului specificat sau la o adaptare limitată a amplasamentului proiectului.

(5) Statele membre iau măsurile pe care le consideră necesare pentru facilitarea și accelerarea finalizării proiectelor de interes comun și pentru reducerea întârzierilor, respectând, în același timp, legislația comunitară și convențiile internaționale privind mediul, mai ales proiectele declarate de interes european. În mod special, procedurile de autorizare necesare sunt încheiate cu rapiditate.

(6) Atunci când unele părți ale proiectelor de interes comun sunt situate pe teritoriul unor țări terțe, Comunitatea, în acord cu statele membre în cauză, poate avansa propuneri, după caz, în cadrul gestionării acordurilor dintre Comunitate și acele țări terțe și în conformitate cu Tratatul Cartei Energiei și alte acorduri multilaterale cu țări terțe părți la tratatul respectiv, în vederea recunoașterii proiectelor ca fiind de interes reciproc de către țările terțe în cauză, în scopul facilitării punerii lor în aplicare.

Articolul 7

Proiecte prioritare

(1) Proiectele de interes comun menționate la articolul 6 alineatul (3) și care sunt vizate de axele pentru proiecte prioritare stabilite în anexa I au prioritate pentru acordarea unui ajutor financiar din partea Comunității, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2236/95. Modificările aduse anexei I se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat.

(2) În privința proiectelor de investiții transfrontaliere, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a asigura că, în cadrul procedurilor naționale de autorizare, faptul că aceste proiecte măresc capacitatea de interconectare a două sau mai multe state membre și, în consecință, consolidează securitatea aprovizionării la nivel european este luat în considerare ca un criteriu în evaluarea efectuată de către autoritățile naționale competente.

(3) Statele membre interesate și Comisia depun eforturi, fiecare în cadrul propriei sfere de competență și împreună cu societățile responsabile, pentru derularea în continuare a proiectelor prioritare, în special a proiectelor transfrontaliere.

(4) Proiectele prioritare sunt compatibile cu dezvoltarea durabilă și respectă următoarele criterii:

- (a) au un impact semnificativ asupra funcționării competitive a pieței interne și/sau
- (b) consolidează securitatea aprovizionării în Comunitate și/sau;
- (c) au ca efect o creștere a utilizării energiilor regenerabile.

Articolul 8

Proiecte de interes european

(1) Un număr de proiecte situate pe axele pentru proiecte prioritare prevăzute la articolul 7, care sunt de natură transfrontalieră sau care au un impact semnificativ asupra capacității de transport transfrontalier, sunt declarate de interes european. Aceste proiecte sunt stabilite în anexa I.

(2) Atunci când proiectele sunt selectate în temeiul bugetului pentru rețelele transeuropene, în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 2236/95, se acordă prioritatea corespunzătoare proiectelor declarate de interes european.

(3) Atunci când proiectele sunt selectate în temeiul altor fonduri comunitare de cofinanțare, se acordă o atenție deosebită proiectelor declarate de interes european.

(4) În cazul în care există o întârziere semnificativă, actuală sau previzibilă, în derularea unui proiect declarat de interes european, Comisia poate solicita statelor membre în cauză să se asigure că motivele întârzierii sunt prezentate în termen de trei luni.

În ceea ce privește proiectele declarate de interes european pentru care a fost numit un coordonator european, acesta include în raportul său motivele întârzierii.

(5) După cinci ani de la finalizarea unui proiect declarat de interes european sau a uneia dintre secțiunile acestuia, Comisia, asistată de comitetul prevăzut la articolul 14 alineatul (1), va efectua o evaluare a respectivului proiect, care include impactul său socio-economic, impactul asupra mediului, asupra schimburilor dintre statele membre și asupra coeziunii teritoriale și a dezvoltării durabile. Comisia informează comitetul prevăzut la articolul 14 alineatul (1) despre rezultatul acestei evaluări.

(6) Pentru fiecare proiect declarat de interes european și în special pentru secțiuni transfrontaliere ale acestuia, statele membre respective adoptă măsurile adecvate pentru a asigura:

- schimbul periodic de informații pertinente;
- organizarea, în cazul în care este necesar, a unor ședințe de coordonare comune.

Ședințele de coordonare comune se organizează, după necesități, în funcție de caracteristicile specifice ale proiectului, precum faza de dezvoltare a proiectului și de dificultățile prevăzute sau întâlnite. Ședințele de coordonare comune abordează, în special, evaluarea și procedurile de consultare a publicului. Statele membre în cauză asigură informarea Comisiei în legătură cu ședințele de coordonare comune și cu schimbul de informații.

Articolul 9

Punerea în aplicare a proiectelor de interes european

(1) Proiectele de interes european trebuie să fie puse în aplicare cu rapiditate.

Până la 12 aprilie 2007, statele membre, pe baza unui proiect de calendar furnizat în acest sens de Comisie, prezintă Comisiei un calendar actualizat și indicativ al realizării proiectelor respective, care include, în măsura posibilului, detalii privind:

- (a) momentul prevăzut pentru realizarea procedurii de aprobare a planificării proiectului;
- (b) calendarul pentru studiul de fezabilitate și pentru faza de proiectare;
- (c) construcția proiectului și
- (d) data punerii în funcțiune a proiectului.

(2) Comisia, în strânsă colaborare cu comitetul prevăzut la articolul 14 alineatul (1), prezintă un raport din doi în doi ani cu privire la avansarea proiectelor prevăzute la alineatul (1).

Pentru proiectele declarate de interes european pentru care a fost numit un coordonator european, rapoartele anuale prezentate de coordonatorul european înlocuiesc rapoartele biannuale.

Articolul 10

Coordonatorul european

(1) Atunci când un proiect declarat de interes european întâmpină întârzieri semnificative sau dificultăți de punere în aplicare, inclusiv în situațiile în care sunt implicate țări terțe, Comisia poate desemna un coordonator european, în acord cu statele membre în cauză și după consultarea Parlamentului European. Atunci când este necesar, statele membre îi pot cere Comisiei, de asemenea, să desemneze un coordonator european pentru alte proiecte privind rețelele energetice transeuropene.

(2) Coordonatorul european este ales, în special, pe baza experienței sale în domeniul instituțiilor europene și a cunoașterii problemelor legate de politica energetică și de finanțarea și evaluarea socio-economică și de mediu a proiectelor majore.

(3) Decizia de numire a coordonatorului european specifică modalitățile de exercitare a sarcinilor acestuia.

(4) Coordonatorul european:

Articolul 12

- (a) promovează dimensiunea europeană a proiectului și dialogul transfrontalier între promotorii proiectului și persoanele în cauză;
- (b) contribuie la coordonarea procedurilor naționale pentru consultarea persoanelor în cauză;
- (c) prezintă Comisiei, în fiecare an, un raport cu privire la avansarea proiectului (proiectelor) pentru care a fost desemnat coordonator european, precum și cu privire la orice dificultăți și obstacole care ar putea avea ca rezultat o întârziere semnificativă. Comisia transmite acest raport statelor membre în cauză.

(5) Statele membre în cauză cooperează cu coordonatorul european în procesul de executare de către acesta a sarcinilor prevăzute la alineatul (4).

(6) Comisia poate solicita avizul coordonatorului european atunci când examinează cererile de finanțare comunitară pentru proiectele sau grupurile de proiecte pentru care acesta a fost desemnat.

(7) Pentru evitarea unei sarcini administrative inutile, nivelul de coordonare trebuie să fie proporțional cu costurile proiectului.

Articolul 11

Context mai favorabil

(1) Pentru a contribui la crearea unui context mai favorabil pentru dezvoltarea rețelelor energetice transeuropene și pentru interoperabilitatea lor, Comunitatea ține cont de eforturile făcute de statele membre în conformitate cu acest obiectiv și acordă cea mai mare importanță măsurilor următoare și promovării lor, în cazul în care este necesar:

- (a) cooperarea tehnică între entitățile responsabile de rețelele energetice transeuropene, în special pentru funcționarea corespunzătoare a conexiunilor menționate la punctele 1, 2 și 7 din anexa II;
- (b) facilitarea punerii în aplicare a procedurilor de autorizare pentru proiectele rețelelor energetice transeuropene, în vederea reducerii întârzierilor, în special în ceea ce privește proiectele declarate de interes european;
- (c) furnizarea asistenței pentru proiectele de interes comun din fonduri comunitare, instrumente și programe financiare aplicabile acestor rețele.

(2) Comisia ia, în strânsă cooperare cu statele membre în cauză, orice inițiativă necesară pentru promovarea coordonării activităților prevăzute la alineatul (1).

(3) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a activităților menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) se adoptă de Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (2).

Efectele asupra concurenței

La analizarea proiectelor se ține cont de efectele acestora asupra concurenței și asupra securității aprovizionării. Finanțarea privată sau finanțarea de către operatorii economici în cauză trebuie să reprezinte principala sursă de finanțare și să fie încurajată. Se evită orice denaturare a concurenței între operatorii de pe piață, în conformitate cu dispozițiile tratatului.

Articolul 13

Restricții

(1) Prezenta decizie nu aduce atingere nici unui angajament financiar asumat de un stat membru sau de Comunitate.

(2) Prezenta decizie nu aduce atingere rezultatelor evaluării impactului asupra mediului al proiectelor, al planurilor sau al programelor care definesc viitorul cadru de autorizare pentru asemenea proiecte. Rezultatele evaluărilor impactului asupra mediului, în cazul în care o astfel de evaluare este solicitată în conformitate cu legislația comunitară relevantă, se iau în considerare înaintea adoptării efective a deciziei privind realizarea proiectelor, în conformitate cu legislația comunitară relevantă.

Articolul 14

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, ținând cont de dispozițiile articolului 8.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

Articolul 15

Raport

Comisia întocmește un raport o dată la doi ani privind punerea în aplicare a prezentei decizii, pe care îl prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor.

În acest raport se acordă atenție punerii în aplicare și progreselor înregistrate în realizarea proiectelor prioritare care se referă la conexiunile transfrontaliere, astfel cum se menționează la punctele 2, 4 și 7 din anexa II, precum și modalităților detaliate pentru finanțarea acestora, în special în ceea ce privește contribuția din fondurile comunitare.

*Articolul 16***Abrogare**

Decizia 96/391/CE și Decizia 1229/2003/CE se abrogă.

*Articolul 17***Intrare în vigoare**

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 18***Destinatari**

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasburg, 6 septembrie 2006.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BORRELL FONTELLES

Pentru Consiliu

Președintele

P. LEHTOMÄKI

ANEXA I

REȚELE ENERGETICE TRANSEUROPENE

Axe pentru proiectele prioritare, inclusiv amplasamentele proiectelor de interes european definite la articolele 7 și 8

Proiectele prioritare, inclusiv proiectele de interes european, care urmează să fie realizate pe fiecare axă pentru proiectele prioritare sunt enumerate în continuare:

REȚELE DE ENERGIE ELECTRICĂ

- EL. 1. Franța — Belgia — Țările de Jos — Germania:
- consolidarea rețelei de energie electrică pentru rezolvarea congestiei în distribuția energiei electrice prin Benelux
- Include următoarele proiecte de interes european:
- Linia Avelin (FR) — Avelgem (BE)
- Linia Moulaine (FR) — Aubange (BE).
- EL.2. Frontierele Italiei cu Franța, Austria, Slovenia și Elveția:
- creșterea capacităților de interconectare electrică.
- Include următoarele proiecte de interes european:
- Linia Lienz (AT) — Cordignano (IT)
- O nouă interconectare între Italia și Slovenia
- Linia Udine Ovest (IT) — Okroglo (SI)
- Linia S. Fiorano (IT) — Nave (IT) — Gorlago (IT)
- Linia Veneția Nord (IT) — Cordignano (IT)
- Linia St. Peter (AT) — Tauern (AT)
- Linia Südburgenland (AT) — Kainachtal (AT)
- Interconectarea Austria — Italia (Thaur-Brixen) prin tunelul feroviar Brenner.
- EL.3. Franța — Spania — Portugalia:
- creșterea capacităților de interconectare electrică între aceste țări și pentru peninsula Iberică, precum și dezvoltarea rețelei în regiuni insulare.
- Include următoarele proiecte de interes european:
- Linia Sentmenat (ES) — Bescanó (ES) — Baixas (FR)
- Linia Valdigem (PT) — Douro Internacional (PT) — Aldeadávila (ES) și instalațiile „Douro Internacional”.
- EL.4. Grecia — țările balcanice — sistemul UCTE:
- dezvoltarea infrastructurii în domeniul energiei electrice pentru conectarea Greciei la sistemul UCTE și pentru a permite dezvoltarea pieței de energie electrică din Europa de Sud-Est.
- Include următoarele proiecte de interes european:
- Linia Philippi (EL) — Hamidabad (TR).
- EL.5. Regatul Unit — Europa continentală și Europa de Nord:
- stabilirea/creșterea capacităților de interconectare electrică și posibilă integrare a energiei eoliene *offshore*.
- Include următoarele proiecte de interes european:
- Cablu submarin pentru conectarea Angliei (UK) cu Țările de Jos.
- EL.6. Irlanda — Regatul Unit:
- creșterea capacităților de interconectare electrică și posibilă integrare a energiei eoliene *offshore*.
- Include următorul proiect de interes european:
- Cablu submarin pentru conectarea Irlandei cu Țara Galilor (UK).

- EL.7. Danemarca — Germania — Inelul energetic baltic (care include Norvegia — Suedia — Finlanda — Danemarca — Germania — Polonia — statele baltice — Rusia):
creșterea capacităților de interconectare electrică și posibila integrare a energiei eoliene *offshore*.
Include următoarele proiecte de interes european:
Linia Kassø (DK) — Hamburg/Dollern (DE)
Linia Hamburg/Krümmel (DE) — Schwerin (DE)
Linia Kassø (DK) — Revsing (DK) — Tjele (DK)
Linia Vester Hassing (DK) — Trige (DK)
Cablul submarin Skagerrak 4: între Danemarca și Norvegia
Legătura Polonia — Lituania, inclusiv consolidarea necesară a rețelei de energie electrică din Polonia și a profilului Polonia — Germania, pentru a permite participarea la piața internă a energiei electrice.
Cablul submarin Finlanda — Estonia (Estlink).
Cablul submarin Fennoscan între Finlanda și Suedia.
Halle/Saale (DE) — Schweinfurt (DE).
- EL.8. Germania — Polonia — Republica Cehă — Slovacia — Austria — Ungaria — Slovenia:
creșterea capacităților de interconectare electrică.
Include următoarele proiecte de interes european:
Linia Neuenhagen (DE) — Vierraden (DE) — Krajinik (PL)
Linia Dürnrohr (AT) — Slavětice (CZ)
Interconectare nouă între Germania și Polonia
Linia Velký Kapušany (SK) — Lemešany (SK) — Moldava (SK) — Sajóivánka (HU)
Linia Gabčíkovo (SK) — Vel'ký Ďur (SK)
Linia Stupava (SK) — sud-estul Vienei (AT).
- EL.9. Statele membre mediteraneene — Inelul energetic mediteranean
creșterea capacităților de interconectare electrică între statele membre mediteraneene și Maroc — Algeria — Tunisia — Libia — Egipt — țările din Orientul Apropiat — Turcia.
Include următorul proiect de interes european:
Conectare electrică între Tunisia și Italia.

REȚELE DE GAZE

- NG.1. Regatul Unit — Europa continentală de Nord, inclusiv Țările de Jos, Belgia, Danemarca, Suedia și Germania — Polonia — Lituania — Letonia — Estonia — Finlanda — Rusia:
Gazoducte care conectează unele dintre principalele surse de aprovizionare cu gaze din Europa, îmbunătățesc interoperabilitatea rețelelor și cresc securitatea aprovizionării, inclusiv gazoducte pentru transportul de gaze naturale pe ruta submarină din Rusia spre UE și ruta terestră care leagă Rusia de Polonia și Germania, construirea de gazoducte noi și creșterea capacității rețelei în și între Germania, Danemarca și Suedia, precum și în și între Polonia, Republica Cehă, Slovacia, Germania și Austria.
Include următoarele proiecte de interes european:
Gazoductul nord-european
Gazoductul Yamal — Europa
Conducta de gaze naturale care leagă Danemarca, Germania și Suedia
Creșterea capacității de transport pe axa Germania — Belgia — Regatul Unit.
- NG.2. Algeria — Spania — Italia — Franța — Europa continentală de Nord:
construcția de noi conducte de gaze din Algeria spre Spania, Franța și Italia și creșterea capacităților rețelelor din și între Spania, Italia și Franța.
Include următoarele proiecte de interes european:
Gazoductul Algeria — Tunisia — Italia
Gazoductul Algeria — Italia, prin Sardinia și Corsica, cu o ramificație spre Franța
Gazoductul Medgas (Algeria — Spania — Franța — Europa continentală).

NG.3. Țările Mării Caspice — Orientul Mijlociu — Uniunea Europeană:

noi rețele de gazoducte spre Uniunea Europeană din surse noi, inclusiv conductele de gaze naturale Turcia — Grecia, Grecia — Italia, Turcia — Austria și Grecia — Slovenia — Austria (via Balcanii de Vest).

Include următoarele proiecte de interes european:

Gazoductul Turcia — Grecia — Italia

Gazoductul Turcia — Austria.

NG.4. Terminale de gaze naturale lichefiate (GNL) în Belgia, Franța, Spania, Portugalia, Italia, Grecia, Cipru și Polonia:

diversificarea surselor de aprovizionare și a punctelor de intrare, inclusiv conexiunile terminalelor GNL cu rețeaua de transport.

NG.5. Depozite subterane de gaze naturale în Spania, Portugalia, Franța, Italia, Grecia și regiunea Mării Baltice:

creșterea capacității în Spania, Franța, Italia și regiunea Mării Baltice și construirea primelor instalații în Portugalia, Grecia și Lituania.

NG.6. Statele membre mediteraneene — Inelul de gaz din estul Mării Mediterane:

stabilirea și creșterea capacităților gazoductelor dintre statele membre mediteraneene și Libia — Egipt — Iordania — Siria — Turcia.

Include următorul proiect de interes european:

Gazoductul Libia — Italia.

ANEXA II

REȚELE ENERGETICE TRANSEUROPENE

Criterii suplimentare pentru identificarea proiectelor de interes comun definite la articolul 6 alineatul (2)

REȚELE DE ENERGIE ELECTRICĂ

1. Dezvoltarea rețelilor de energie electrică în regiunile insulare, izolate, periferice și ultraperiferice, promovând diversificarea surselor de energie și crescând gradul de utilizare a energiei regenerabile, precum și racordarea, după caz, a rețelilor electrice din aceste regiuni:
 - Irlanda – Regatul Unit (Țara Galilor)
 - Grecia (insulele)
 - Italia (Sardinia) – Franța (Corsica) – Italia (partea continentală)
 - Conexiuni în regiunile insulare, inclusiv conexiuni cu partea continentală
 - Conexiuni în regiunile ultraperiferice din Franța, Spania, Portugalia
2. Dezvoltarea conexiunilor electrice dintre statele membre, necesare pentru funcționarea pieței interne și pentru a asigura fiabilitatea și securitatea funcționării rețelilor electrice.
 - Franța – Belgia – Țările de Jos – Germania
 - Franța – Germania
 - Franța – Italia
 - Franța – Spania
 - Portugalia – Spania
 - Finlanda – Suedia
 - Finlanda – Estonia – Letonia – Lituania
 - Austria – Italia
 - Italia – Slovenia
 - Austria – Italia – Slovenia – Ungaria
 - Germania – Polonia
 - Germania – Polonia – Republica Cehă – Austria – Slovacia – Ungaria
 - Ungaria – Slovacia
 - Ungaria – Austria
 - Polonia – Lituania
 - Irlanda – Regatul Unit (Irlanda de Nord)
 - Austria – Germania – Slovenia – Ungaria
 - Țările de Jos – Regatul Unit
 - Germania – Danemarca – Suedia
 - Grecia – Italia
 - Ungaria – Slovenia
 - Malta – Italia
 - Finlanda – Estonia
 - Italia – Slovenia.
3. Dezvoltarea conexiunilor electrice în statele membre, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a beneficia de conexiunile existente între statele membre, funcționarea pieței interne sau racordarea surselor de energie regenerabilă:
 - toate statele membre.

4. Dezvoltarea conexiunilor electrice cu țările terțe și, în special, cu statele candidate, contribuind astfel la interoperabilitatea, fiabilitatea și securitatea funcționării rețelelor electrice sau la aprovizionarea cu energie electrică a Comunității.
- Germania – Norvegia
 - Țările de Jos – Norvegia
 - Suedia – Norvegia
 - Regatul Unit – Norvegia
 - Inelul de energie electrică al Mării Baltice: Germania – Polonia – Belarus – Rusia – Lituania – Letonia – Estonia – Finlanda – Suedia – Norvegia – Danemarca
 - Norvegia – Suedia – Finlanda – Rusia
 - Inelul de energie electrică al Mării Mediterane: Franța – Spania – Maroc – Algeria – Tunisia – Libia – Egipt – țările Orientului Apropiat – Turcia – Grecia – Italia
 - Grecia – Turcia
 - Italia – Elveția
 - Austria – Elveția
 - Ungaria – România
 - Ungaria – Serbia
 - Ungaria – Croația
 - Italia – Tunisia
 - Grecia – țările balcanice
 - Spania – Maroc
 - Spania – Andorra – Franța
 - Uniunea Europeană – țările balcanice – Belarus – Rusia – Ucraina
 - Inelul de energie electrică al Mării Negre: Rusia – Ucraina – România – Bulgaria – Turcia – Georgia
 - Bulgaria – Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei/Grecia – Albania – Italia sau Bulgaria – Grecia – Italia.
5. Acțiuni pentru îmbunătățirea funcționării rețelelor electrice interconectate în cadrul pieței interne și, în mod special, pentru identificarea strângărilor traficului și a verigilor lipsă, dezvoltarea de soluții pentru rezolvarea congestiei și adaptarea metodelor de prognoză și exploatare a rețelelor electrice:
- identificarea strângărilor traficului și a verigilor lipsă în cadrul rețelelor electrice, în special în ceea ce privește legăturile transfrontaliere;
 - identificarea de soluții pentru gestionarea fluxului de energie electrică, în vederea rezolvării problemelor de congestie în rețelele electrice;
 - adaptarea metodelor de prognoză și de exploatare a rețelelor electrice, necesară pentru funcționarea corespunzătoare a pieței interne și utilizarea unui procent ridicat de surse de energie regenerabilă.

REȚELE DE GAZE

6. Introducerea gazului natural în regiuni noi, în special în regiuni insulare, izolate, periferice și ultraperiferice și dezvoltarea de rețele de gaze naturale în aceste regiuni.
- Regatul Unit (Irlanda de Nord)
 - Irlanda
 - Spania
 - Portugalia
 - Grecia
 - Suedia
 - Danemarca
 - Italia (Sardinia)
 - Franța (Corsica)
 - Cipru
 - Malta
 - Regiunile ultraperiferice din Franța, Spania și Portugalia.

7. Dezvoltarea conexiunilor de gaze naturale necesare pentru funcționarea pieței interne sau pentru consolidarea securității aprovizionării, inclusiv racordarea rețelelor separate de gaz natural și gaz de olefină:
- Irlanda – Regatul Unit
 - Franța – Spania
 - Franța – Elveția
 - Portugalia – Spania
 - Austria – Germania
 - Austria – Ungaria
 - Austria – Ungaria – Slovacia – Polonia
 - Polonia – Republica Cehă
 - Slovacia – Republica Cehă – Germania – Austria
 - Austria – Italia
 - Grecia – țările balcanice
 - Austria – Ungaria – România – Bulgaria – Grecia – Turcia
 - Franța – Italia
 - Grecia – Italia
 - Austria – Republica Cehă
 - Germania – Republica Cehă – Austria – Italia
 - Austria – Slovenia – Croația
 - Ungaria – Croația
 - Ungaria – România
 - Ungaria – Slovacia
 - Ungaria – Ucraina
 - Slovenia – țările balcanice
 - Belgia – Țările de Jos – Germania
 - Regatul Unit – Țările de Jos – Germania
 - Germania – Polonia
 - Danemarca – Regatul Unit
 - Danemarca – Germania – Suedia
 - Danemarca – Țările de Jos.
8. Dezvoltarea unor capacități pentru primirea GNL și pentru stocarea gazelor naturale necesare pentru satisfacerea cererii, pentru controlul sistemelor de aprovizionare cu gaz, precum și pentru diversificarea surselor și a traseelor de aprovizionare:
- toate statele membre.
9. Dezvoltarea capacităților de transport a gazului natural (conducte de distribuție a gazului), necesare pentru satisfacerea cererii și pentru diversificarea surselor de aprovizionare interne și externe, precum și a traseelor de aprovizionare:
- Rețeaua de gaze nordică: Norvegia – Danemarca – Germania – Suedia – Finlanda – Rusia – țările baltice – Polonia
 - Algeria – Spania – Franța
 - Rusia – Ucraina – Uniunea Europeană
 - Rusia – Belarus – Ucraina – Uniunea Europeană
 - Rusia – Belarus – Uniunea Europeană
 - Rusia – Marea Baltică – Germania
 - Rusia – Marea Baltică – Polonia – Germania
 - Germania – Republica Cehă – Polonia – Germania – alte state membre
 - Libia – Italia
 - Tunisia – Libia – Italia
 - Țările din zona Mării Caspice – Uniunea Europeană

- Rusia – Ucraina – Moldova – România – Bulgaria – Grecia – Slovenia – alte țări balcanice
 - Rusia – Ucraina – Slovacia – Ungaria – Slovenia – Italia
 - Țările de Jos – Germania – Elveția – Italia
 - Belgia – Franța – Elveția – Italia
 - Danemarca – Suedia – Polonia
 - Norvegia – Rusia – Uniunea Europeană
 - Irlanda
 - Algeria – Italia – Franța
 - Algeria – Tunisia – Italia
 - Orientul Mijlociu – Inelul de gaz din estul Mării Mediterane – Uniunea Europeană
 - instalația de amestecare de la Winksele (BE) pe axa nord-sud (amestecarea gazului H cu azot)
 - îmbunătățirea capacității pe axa est-vest: Zeebrugge (BE) — Eynatten (BE).
10. Acțiuni de îmbunătățire a funcționării rețelelor de gaz natural interconectate în cadrul pieței interne a energiei și în țările de tranzit, în special identificarea strângărilor traficului și a verigilor lipsă, dezvoltarea de soluții pentru rezolvarea problemelor de congestie și adaptarea metodelor de prognoză și de exploatare a rețelelor de gaze în mod eficient și în siguranță:
- identificarea strângărilor traficului și a verigilor lipsă în cadrul rețelelor de gaze, în special la nivel transfrontalier;
 - identificarea de metode pentru gestionarea fluxului de gaz naturale, în vederea rezolvării problemelor de congestie în rețelele de gaze;
 - adaptarea metodelor de prognoză și de exploatare a rețelelor de gaze naturale necesare pentru funcționarea pieței interne;
 - creșterea performanței generale, a siguranței și a securității rețelelor de gaz natural în țările de tranzit.
11. Dezvoltarea și integrarea capacității de transport a gazului de olefine, necesară pentru satisfacerea cererii pe piața internă:
- toate statele membre.
-

ANEXA III

REȚELE ENERGETICE TRANSEUROPENE

Proiecte de interes comun și specificațiile acestora, identificate în prezent în conformitate cu criteriile stabilite în anexa II

REȚELE DE ENERGIE ELECTRICĂ

1. *Dezvoltarea de rețele de energie electrică în regiunile izolate*
 - 1.1. Cablu submarin Irlanda – Țara Galilor (UK)
 - 1.2. Conexiunea Cicladelor de Sud (EL) (la sistemul interconectat)
 - 1.3. Cablu submarin de 30 kV între insulele Faial, Pico și S. Jorge (Azore, PT)
 - 1.4. Conexiunea și consolidarea rețelei în insulele Terceira, Faial și S. Miguel (Azore, PT)
 - 1.5. Conexiunea și consolidarea rețelei în insula Madeira (PT)
 - 1.6. Cablu submarin Sardinia (IT) – Italia continentală
 - 1.7. Cablu submarin Corsica (FR) – Italia
 - 1.8. Conexiunea Italia continentală – Sicilia (IT); dublarea conexiunii Sorgente (IT) – Rizziconi (IT)
 - 1.9. Noi conexiuni în insulele Baleare și Canare (ES)

2. *Dezvoltarea conexiunilor electrice între statele membre*
 - 2.1. Linia Moulaine (FR) – Aubange (BE)
 - 2.2. Linia Avelin (FR) – Avelgem (BE)
 - 2.3. Interconexiune între Germania și Belgia
 - 2.4. Linia Vigy (FR) – Marlenheim (FR)
 - 2.5. Linia Vigy (FR) – Uchtelfangen (DE)
 - 2.6. Transformator de fază la La Praz (FR)
 - 2.7. Creșterea în continuare a capacității prin interconexiunea existentă între Franța și Italia
 - 2.8. O nouă interconexiune între Franța și Italia
 - 2.9. O nouă interconexiune, prin Pirinei, între Franța și Spania
 - 2.10. Conexiune prin Pirineii Orientali între Franța și Spania
 - 2.11. Conexiuni între regiunile din nordul Portugaliei și nord-vestul Spaniei
 - 2.12. Linia Sines (PT) – Alqueva (PT) – Balboa (ES)
 - 2.13. Conexiune între sudul Portugaliei și sud-vestul Spaniei
 - 2.14. Linia Valdigem (PT) – Douro Internacional (PT) – Aldeadávila (ES) și instalațiile „Douro Internacional”
 - 2.15. Conexiuni în nordul Golfului Bothnia și cablul submarin Fennoscan între Finlanda și Suedia
 - 2.16. Linia Lienz (AT) – Cordignano (IT)
 - 2.17. Interconexiune Somplago (IT) – Würmbach (AT)
 - 2.18. Interconexiune Austria – Italia (Thaur – Brixen) prin tunelul feroviar Brenner
 - 2.19. Conexiune între Irlanda și Irlanda de Nord
 - 2.20. Linia St. Peter (AT) – Isar (DE)
 - 2.21. Cablu submarin între sud-estul Angliei și centrul Țărilor de Jos
 - 2.22. Consolidarea conexiunilor dintre Danemarca și Germania, de exemplu linia Kassø – Hamburg

- 2.23. Consolidarea conexiunilor între Danemarca și Suedia
- 2.24. Nouă interconexiune între Slovenia și Ungaria: Cirkovce (SI) – Hévíz (HU)
- 2.25. Sajóvánka (HU) – Rimavská Sobota (SK)
- 2.26. Moldava (SK) – Sajóvánka (HU)
- 2.27. Stupava (SK) – sud-estul Vienei (AT)
- 2.28. Linia Polonia – Germania [Neuenhagen (DE) – Vierraden (DE) – Krajnik (PL)]
- 2.29. Legătura Polonia – Lituania (Elk – Alytus)
- 2.30. Cablu submarin între Finlanda și Estonia
- 2.31. Instalarea de sisteme flexibile de transport al curentului alternativ între Italia și Slovenia
- 2.32. Noi conexiuni între sistemele UCTE și CENTREL
- 2.33. Dürnrohr (AT) – Slavětice (CZ)
- 2.34. Conexiune electrică submarină între Malta (MT) și Sicilia (IT)
- 2.35. Noi interconexiuni între Italia și Slovenia
- 2.36. Linia Udine Ovest (IT) — Okroglo (SI)

3. *Dezvoltarea conexiunilor electrice în fiecare dintre statele membre*
 - 3.1. Conexiuni pe axa est-vest din Danemarca: conexiune între rețelele din vestul Danemarcei (UCTE) și din estul Danemarcei (NORDEL)
 - 3.2. Conexiune pe axa nord-sud a Danemarcei
 - 3.3. Noi conexiuni în nordul Franței
 - 3.4. Noi conexiuni în sud-vestul Franței
 - 3.5. Linia Trino Vercellese (IT) – Lacchiarella (IT)
 - 3.6. Linia Turbigio (IT) – Rho (IT) – Bovisio (IT)
 - 3.7. Linia Voghera (IT) – La Casella (IT)
 - 3.8. Linia S. Fiorano (IT) – Nave (IT) – Gorlago (IT)
 - 3.9. Linia Veneția Nord (IT) – Cordignano (IT)
 - 3.10. Linia Redipuglia (IT) – Udine Ovest (IT)
 - 3.11. Noi conexiuni pe axa est-vest a Italiei
 - 3.12. Linia Tavarnuzze (IT) – Casallina (IT)
 - 3.13. Linia Tavarnuzze (IT) – S. Barbara (IT)
 - 3.14. Linia Rizziconi (IT) – Feroletto (IT) – Laino (IT)
 - 3.15. Noi conexiuni pe axa nord-sud a Italiei
 - 3.16. Modificări ale rețelei pentru facilitarea conectării instalațiilor de producere a energiei regenerabile în Italia
 - 3.17. Noi conexiuni de energie eoliană în Italia
 - 3.18. Noi conexiuni pe axa de nord a Spaniei
 - 3.19. Noi conexiuni pe axa mediteraneană a Spaniei
 - 3.20. Noi conexiuni pe axa Galicia (ES) – centrul Spaniei (ES)
 - 3.21. Noi conexiuni pe axa centrul Spaniei (ES) – Aragón (ES)
 - 3.22. Noi conexiuni pe axa Aragón (ES) – Levante (ES)
 - 3.23. Noi conexiuni pe axa sud-centru a Spaniei
 - 3.24. Noi conexiuni pe axa est-centru a Spaniei

- 3.25. Noi conexiuni în Andaluzia (ES)
- 3.26. Linia Pedralva (PT) – Riba d’Ave (PT) și instalațiile din Pedralva
- 3.27. Linia Recarei (PT) – Valdigem (PT)
- 3.28. Linia Picote (PT) – Pocinho (PT) (modernizare)
- 3.29. Modificarea liniei actuale Pego (PT) – Cedillo (ES)/Falagueira (PT) și a instalațiilor din Falagueira
- 3.30. Linia Pego (PT) – Batalha (PT) și instalațiile din Batalha
- 3.31. Linia I Sines (PT) – Ferreira do Alentejo (PT) (modernizare)
- 3.32. Noi conexiuni de energie eoliană în Portugalia
- 3.33. Linia Pereiros (PT) – Zêzere (PT) – Santarém (PT) și instalațiile din Zêzere
- 3.34. Liniile I și II Batalha (PT) – Rio Maior (PT) (modernizări)
- 3.35. Linia Carrapatelo (PT) – Mourisca (PT) (modernizare)
- 3.36. Linia Valdigem (PT) – Viseu (PT) – Anadia (PT)
- 3.37. Devierea liniei actuale Rio Maior (PT) – Palmela (PT) la Ribatejo (PT) și instalațiile din Ribatejo
- 3.38. Substațiile Salonic (EL), Lamia (EL) și Patras (EL) și liniile de conexiune
- 3.39. Conexiunea regiunilor Evia (EL), Lakonia (EL) și Tracia (EL)
- 3.40. Consolidarea conexiunilor existente între regiunile periferice din zona continentală a Greciei
- 3.41. Linia Tynagh (IE) – Cashla (IE)
- 3.42. Linia Flagford (IE) – East Sligo (IE)
- 3.43. Conexiuni în nord-estul și vestul Spaniei, în special pentru conexiunea la rețea a capacităților de producție de energie eoliană
- 3.44. Conexiuni în Țara Bascilor (ES), Aragón (ES) și Navarra (ES)
- 3.45. Conexiuni în Galicia (ES)
- 3.46. Conexiuni în centrul Suediei
- 3.47. Conexiuni în sudul Suediei
- 3.48. Linia Hamburg (DE) – regiunea Schwerin (DE)
- 3.49. Linia regiunea Halle/Saale (DE) – regiunea Schwerin (DE)
- 3.50. Noi conexiuni de energie eoliană *offshore* și *onshore* în Germania
- 3.51. Modernizarea rețelei de 380 kV în Germania pentru conectarea parcurilor *offshore* cu instalații de producere a energiei eoliene
- 3.52. Conexiuni în Irlanda de Nord, în legătură cu interconexiunile cu Irlanda
- 3.53. Conexiuni în nord-vestul Regatului Unit
- 3.54. Conexiuni în Scoția și Anglia, în vederea utilizării pe scară mai largă a surselor de energie regenerabile în producerea de energie electrică
- 3.55. Noi conexiuni de energie eoliană *offshore* în Belgia, inclusiv modernizarea rețelei de 380 kV
- 3.56. Substația electrică Borssele (NL)
- 3.57. Instalarea unui echipament de compensare a energiei reactive (NL)
- 3.58. Instalarea de transformatoare de fază și/sau condensatoare în Belgia
- 3.59. Modernizarea rețelei de 380 kV din Belgia pentru creșterea capacității de import
- 3.60. Linia St. Peter (AT) – Tauern (AT)
- 3.61. Linia Süd-Burgenland (AT) – Kainachtal (AT)
- 3.62. Dunowo (PL) — Żydowo (PL) – Krzewina (PL) – Plewiska (PL)

- 3.63. Pątnów (PL) — Grudziądz (PL)
- 3.64. Ostrów (PL) — Plewiska (PL)
- 3.65. Ostrów (PL) — Trębaczew (Rogowiec) (PL)
- 3.66. Plewiska (PL) — Pątnów (PL)
- 3.67. Tarnów (PL) — Krosno (PL)
- 3.68. Ełk (PL) — Olsztyn Matki (PL)
- 3.69. Ełk (PL) — Narew (PL)
- 3.70. Mikułowa (PL) — Świebodzice — Dobrzeń (Groszowice) (PL)
- 3.71. Pątnów (PL) — Sochaczew (PL) — Varşovia (PL)
- 3.72. Krsko (SI) — Bericevo (SI)
- 3.73. Modernizarea sistemului de transport din Slovenia de la 220 kV la 400 kV
- 3.74. Medzibrod (SK) – Liptovská Mara (SK)
- 3.75. Lemešany (SK) – Moldava (SK)
- 3.76. Lemešany (SK) – Veľký Kapušany (SK)
- 3.77. Gabčíkovo (SK) – Veľký Ďur (SK)
- 3.78. Conexiuni în nordul Suediei
- 3.79. Transferarea aprovizionării Saaremaa (EE) la 110 kV
- 3.80. Îmbunătățirea aprovizionării cu energie la Tartu (EE)
- 3.81. Renovarea substației Eesti (EE) (330 kV)
- 3.82. Renovarea substațiilor Kiisa (EE), Püssi (EE) și Viljandi (EE) (110 kV)
- 3.83. Nošovice (CZ) – Prosenice (CZ): reconstruirea liniei simple de 400 kV ca linie de 400 kV dublu circuit
- 3.84. Krasíkov (CZ) – Horní Životice (CZ): o nouă linie de 400 kV linie simplă
- 3.85. Noi conexiuni de energie eoliană în Malta (MT)

4. *Dezvoltarea conexiunilor electrice cu statele terțe*
 - 4.1. Interconexiune nouă Italia – Elveția
 - 4.2. Linia Philippi (EL) – Maritsa 3 (Bulgaria)
 - 4.3. Linia Amintaio (EL) – Bitola (Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei)
 - 4.4. Linia Kardial (EL) – Elbasan (Albania)
 - 4.5. Linia Elbasan (Albania) – Podgorica (Muntele Negru)
 - 4.6. Substația și liniile de conexiune Mostar (Bosnia-Herțegovina)
 - 4.7. Stația electrică și liniile de conexiune Ernestinovo (Croatia)
 - 4.8. Noi conexiuni între Grecia și Albania, Bulgaria și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei
 - 4.9. Linia Philippi (EL) – Hamidabad (TR)
 - 4.10. Cablu submarin între nord-estul/estul Angliei și sudul Norvegiei
 - 4.11. Legătura Eemshaven (NL) – Fedal (NO)
 - 4.12. Cablu submarin între sudul Spaniei și Maroc (consolidarea conexiunii existente)
 - 4.13. Conexiuni pentru inelul de energie electrică al Mării Baltice: Germania – Polonia – Rusia – Estonia – Letonia – Lituania – Suedia – Finlanda – Danemarca – Belarus
 - 4.14. Legături sudul Finlandei – Rusia

- 4.15. Conexiuni noi între nordul Suediei și nordul Norvegiei
 - 4.16. Conexiuni noi între Suedia centrală și Norvegia centrală
 - 4.17. Linia Borgvik (SE) – Hoesle (NO) – regiunea Oslo (NO)
 - 4.18. Conexiuni noi între sistemul UCTE/CENTREL și țările balcanice
 - 4.19. Conexiuni și interfață între sistemul UCTE și Belarus, Rusia și Ucraina, inclusiv mutarea stațiilor de conversie HVDC care funcționau înainte între Austria și Ungaria, între Austria și Republica Cehă și între Germania și Republica Cehă
 - 4.20. Conexiuni în inelul de energie electrică al Mării Negre: Rusia – Ucraina – România – Bulgaria – Turcia – Georgia
 - 4.21. Conexiuni noi în regiunea Mării Negre, în vederea interoperabilității sistemului UCTE cu rețelele din țările vizate
 - 4.22. Conexiuni noi în inelul de energie electrică al Mării Mediterane: Franța – Spania – Maroc – Algeria – Tunisia – Libia – Egipt – țările din Orientul Apropiat – Turcia – Grecia – Italia
 - 4.23. Cablu submarin între sudul Spaniei și nord-vestul Algeriei
 - 4.24. Cablu submarin între Italia și nordul Africii (Algeria, Tunisia, Libia)
 - 4.25. Conexiune electrică între Tunisia și Italia
 - 4.26. Conexiuni noi în regiunea/zona Mării Barents
 - 4.27. Modernizarea conexiunilor dintre Danemarca și Norvegia
 - 4.28. Obermoorweiler (DE) – Meiningen (AT) – Bonaduz (CH): nouă mărire a capacității
 - 4.29. Békéscsaba (HU) – Oradea (RO)
 - 4.30. Pécs (HU) – Sombor (Serbia)
 - 4.31. Pécs (HU) – Ernestinovo (HR)
 - 4.32. Vel'ký Kapušany (SK) – frontiera cu Ucraina
 - 4.33. Andrall (ES) – Encamp (AD): mărirea capacității la 220 kV
 - 4.34. Spania – Andorra – Franța: consolidarea conexiunilor
5. *Ațiuni pentru îmbunătățirea funcționării rețelelor electrice interconectate în cadrul pieței interne*
(nu s-a definit nici o specificație deocamdată)

REȚELE DE GAZE

6. *Introducerea gazelor naturale în regiuni noi*
- 6.1. Dezvoltarea rețelei de gaze de la Belfast spre regiunea de nord-vest a Irlandei de Nord (UK) și, după caz, până la coasta de vest a Irlandei
- 6.2. GNL în Santa Cruz de Tenerife, Insulele Canare (ES)
- 6.3. GNL în Las Palmas de Gran Canaria (ES)
- 6.4. GNL în Madeira (PT)
- 6.5. Dezvoltarea rețelei de gaze din Suedia
- 6.6. Conexiune între insulele Baleare (ES) și Spania continentală
- 6.7. Ramificație de înaltă presiune spre Tracia (EL)
- 6.8. Ramificație de înaltă presiune spre Corint (EL)
- 6.9. Ramificație de înaltă presiune spre nord-vestul Greciei (EL)
- 6.10. Conectarea insulelor Lolland (DK) și Falster (DK)
- 6.11. GNL în insula Cipru, Centrul energetic Vasilikos

- 6.12. Conexiune între instalația GNL Vasilikos (CY) și centrala electrică Moni (CY)
- 6.13. GNL în insula Creta (EL)
- 6.14. Ramificație de înaltă presiune spre Patra (EL)
- 6.15. GNL în Malta

7. *Dezvoltarea conexiunilor de gaz pentru a satisface cerințele pieței interne sau pentru a consolida securitatea aprovizionării, inclusiv racordarea rețelelor separate de gaze naturale*
 - 7.1. Interconexiune suplimentară prin gazoductul între Irlanda și Scoția
 - 7.2. Interconexiune nord-sud, inclusiv gazoductul Dublin – Belfast
 - 7.3. Stația de compresie pe gazoductul Lacq (FR) – Calahorra (ES)
 - 7.4. Gazoductul Lussagnet (FR) – Bilbao (ES)
 - 7.5. Gazoductul Perpignan (FR) – Barcelona (ES)
 - 7.6. Creșterea capacității de transport a gazoductelor care aprovizionează Portugalia prin sudul Spaniei și Galicia și Asturias prin Portugalia
 - 7.7. Gazoductul Puchkirchen (AT) – Burghausen (DE)
 - 7.8. Gazoductul Andorf (AT) – Simbach (DE)
 - 7.9. Gazoductul Wiener Neustadt (AT) – Sopron (HU)
 - 7.10. Gazoductul Bad Leonfelden (DE) – Linz (AT)
 - 7.11. Gazoductul nord-vestul Greciei – Elbasan (AL)
 - 7.12. Gazoductul de interconectare Grecia – Italia
 - 7.13. Stația de compresie pe gazoductul principal din Grecia
 - 7.14. Conexiune între rețelele din Austria și Republica Cehă
 - 7.15. Coridor de transport de gaze în sud-estul Europei, prin Grecia, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Serbia, Muntenegru, Bosnia-Herțegovina, Croația, Slovenia și Austria
 - 7.16. Coridor de transport de gaze între Austria și Turcia, prin Ungaria, România și Bulgaria
 - 7.17. Gazoducte de interconexiune între Regatul Unit, Țările de Jos și Germania, care fac legătura între sursele principale și piețele din nord-vestul Europei
 - 7.18. Conexiune între nord-estul Germaniei (regiunea Berlinului) și nord-vestul Poloniei (regiunea Szczecin), cu o ramificație de la Schmöln la Lubmin (DE, zona Greifswald)
 - 7.19. Gazoductul Cieszyn (PL) – Ostrava (CZ)
 - 7.20. Görlitz (DE) – Zgorzelec (PL): extinderea și interconectarea rețelelor de gaze naturale
 - 7.21. Extinderea Bernau (DE) – Szczecin (PL)
 - 7.22. Conexiune între instalațiile *offshore* din Marea Nordului sau de la instalațiile *offshore* ale Danemarcei până la instalațiile *onshore* din Regatul Unit
 - 7.23. Sporirea capacității de transport între Franța și Italia
 - 7.24. Conductă de gaz de interconectare pentru regiunea Mării Baltice între Danemarca – Germania – Suedia
 - 7.25. Stația de amestecare Winksele (BE) pe axa nord-sud
 - 7.26. Îmbunătățirea capacității Zeebrugge (BE) — Eynatten (BE)
 - 7.27. Modernizarea capacității de-a lungul axei de nord-vest: Zelzate (BE) — Zeebrugge (BE)
 - 7.28. Construirea gazoductului care leagă Danemarca cu Țările de Jos și pune în conexiune instalațiile de producție existente în Marea Nordului

8. Dezvoltarea capacităților pentru primirea de GNL și pentru stocarea gazului natural
 - 8.1. GNL la Le Verdon-sur-mer (FR, terminal nou) și gazoduct până la instalațiile de stocare de la Lussagnet (FR)
 - 8.2. GNL la Fos-sur-mer (FR)
 - 8.3. GNL la Huelva (ES), extinderea terminalului existent
 - 8.4. GNL la Cartagena (ES), extinderea terminalului existent
 - 8.5. GNL la Galicia (ES), terminal nou
 - 8.6. GNL la Bilbao (ES), terminal nou
 - 8.7. GNL în regiunea Valencia (ES), terminal nou
 - 8.8. GNL în Barcelona (ES), extinderea terminalului existent
 - 8.9. GNL în Sines (PT), terminal nou
 - 8.10. GNL la Revithoussa (EL), extinderea terminalului existent
 - 8.11. GNL pe coasta de nord a Adriaticii (IT)
 - 8.12. GNL *offshore* în nordul Mării Adriatice (IT)
 - 8.13. GNL pe coasta de sud a Mării Adriatice (IT)
 - 8.14. GNL pe coasta Mării Ionice (IT)
 - 8.15. GNL pe coasta Mării Tirenene (IT)
 - 8.16. GNL pe coasta ligurică (IT)
 - 8.17. GNL la Zeebrugge (BE, cea de a doua fază de extindere a capacității)
 - 8.18. GNL în insula Grain, Kent (UK)
 - 8.19. Construcția unui al doilea terminal GNL în Grecia continentală
 - 8.20. Dezvoltarea unor instalații subterane de stocare a gazelor în Irlanda
 - 8.21. Stocare la Kavala Sud (EL), conversia unui zăcământ de gaze *offshore* epuizat
 - 8.22. Stocare la Lussagnet (FR), extinderea amplasamentului existent
 - 8.23. Stocare la Pecorade (FR), conversia unui zăcământ de țitei epuizat
 - 8.24. Stocare în regiunea Alsacia (FR), dezvoltarea cavităților saline
 - 8.25. Stocare în regiunea centrală (FR), dezvoltarea pânzei freatice
 - 8.26. Stocare pe axa nord-sud a Spaniei (amplasamente noi) în Cantabria, Aragon, Castilla y León, Castilla – La Mancha și Andaluzia
 - 8.27. Stocare pe axa mediteraneană a Spaniei (amplasamente noi) în Catalonia, Valencia și Murcia
 - 8.28. Stocare în Carriço (PT), amplasament nou
 - 8.29. Stocare la Loenhout (BE), extinderea amplasamentului existent
 - 8.30. Stocare la Stenlille (DK) și Lille Torup (DK), extinderea amplasamentului existent
 - 8.31. Stocare la Tønder (DK), amplasament nou
 - 8.32. Stocare la Puchkirchen (AT), extinderea amplasamentului existent, inclusiv conducta spre sistemul Penta West, în apropiere de Andorf (AT)
 - 8.33. Stocare la Baumgarten (AT), amplasament nou
 - 8.34. Stocare la Haidach (AT), amplasament nou, inclusiv gazoductul spre rețeaua de gaz europeană
 - 8.35. Dezvoltarea instalațiilor de stocare subterană a gazelor din Italia

- 8.36. Stocare la Wierchowice (PL), extinderea amplasamentului existent
- 8.37. Stocare la Kossakowo (PL), dezvoltarea stocării subterane
- 8.38. Gazoductul Malta (MT) — Sicilia (IT)
- 8.39. Stocare în Lituania (amplasament nou)

9. *Dezvoltarea capacității de transport al gazelor (conduce de distribuție a gazului)*
 - 9.1. Crearea și dezvoltarea conexiunilor între rețelele de gaze ale țărilor nordice: Norvegia – Danemarca – Germania – Suedia – Finlanda – Rusia – țările baltice – Polonia
 - 9.2. Gazoductul din zona centru-nord: Norvegia, Suedia, Finlanda
 - 9.3. Gazoductul nord-european: Rusia, Marea Baltică, Germania
 - 9.4. Gazoductul din Rusia până în Germania, prin Letonia, Lituania și Polonia, inclusiv dezvoltarea unor instalații subterane de stocare a gazelor în Letonia (proiectul Amber)
 - 9.5. Gazoductul Finlanda – Estonia
 - 9.6. Gazoductul din Algeria până în Spania și Franța și creșterea capacității corespunzătoare a rețelelor interne din aceste țări
 - 9.7. Creșterea capacității de transport a gazoductului Algeria – Maroc – Spania (până la Córdoba)
 - 9.8. Gazoductul Córdoba (ES) – Ciudad Real (ES)
 - 9.9. Gazoductul Ciudad Real (ES) – Madrid (ES)
 - 9.10. Gazoductul Ciudad Real (ES) – coasta mediteraneană (ES)
 - 9.11. Ramificații în Castilia (ES) – La Mancha (ES)
 - 9.12. Extensie spre nord-vestul Spaniei
 - 9.13. Gazoduct submarin Algeria – Spania și gazoducte pentru conexiunea cu Franța
 - 9.14. Creșterea capacității de transport din resursele rusești către Uniunea Europeană, prin Ucraina, Slovacia și Republica Cehă
 - 9.15. Creșterea capacității de transport din resursele rusești spre Uniunea Europeană, prin Belarus și Polonia
 - 9.16. Gazoductul pentru transportul gazelor naturale Yamal – Europa II
 - 9.17. Gazoductul Yagál Sud (între conducta STEGAL care duce la triunghiul DE, FR, CH)
 - 9.18. Gazoductul SUDAL Est (între conducta MIDAL lângă Heppenheim până la conexiunea Burghausen cu gazoductul PENTA din Austria)
 - 9.19. Creșterea capacității de transport a gazoductului STEGAL pentru transportul unor cantități suplimentare de gaze de la frontiera ceho-germană și de la frontiera polono-germană prin Germania spre alte state membre
 - 9.20. Gazoductul din resursele libiene până în Italia
 - 9.21. Gazoductul din resursele țărilor din zona Mării Caspice spre Uniunea Europeană
 - 9.22. Gazoductul Grecia – Turcia
 - 9.23. Creșterea capacității de transport din resursele rusești spre Grecia și alte țări balcanice, prin Ucraina, Moldova, România și Bulgaria
 - 9.24. Gazoductul Stara Zagora (BG) – Ihtiman (BG)
 - 9.25. Gazoductul transadriatic – gazoduct pentru transportul gazelor naturale importate din regiunea Mării Caspice, Rusia sau Orientul Mijlociu, care conectează Italia și piețele energetice din Europa de sud-est
 - 9.26. Conducele de conexiune între rețelele de gaze ale Germaniei, Republicii Cehe, Austriei și Italiei
 - 9.27. Gazoductul din resursele rusești spre Italia, prin Ucraina, Slovacia, Ungaria și Slovenia

- 9.28. Creșterea capacității de transport a gazoductului TENP care pleacă din Țările de Jos și traversează Germania spre Italia
 - 9.29. Gazoductul Taisnières (FR) – Oltingue (CH)
 - 9.30. Gazoductul din Danemarca spre Polonia, eventual prin Suedia
 - 9.31. Gazoductul Nybro (DK) – Dragør (DK), inclusiv conducta de conexiune spre instalația de stocare de la Stenlille (DK)
 - 9.32. Rețeaua de gaz care pleacă de la resursele din Marea Barents spre Uniunea Europeană, prin Suedia și Finlanda
 - 9.33. Gazoductul din zăcămintul din Corrib (IE), *offshore*
 - 9.34. Gazoductul de la resursele algeriene spre Italia, prin Sardinia, cu o ramificație spre Corsica
 - 9.35. Rețeaua de gaz din resursele din Orientul Mijlociu către Uniunea Europeană
 - 9.36. Gazoductul din Norvegia până în Regatul Unit
 - 9.37. Conexiunea Pécs (HU) – Croația
 - 9.38. Conexiunea Szeged (HU) – Oradea (RO)
 - 9.39. Conexiunea Vecsés (HU) – Slovacia
 - 9.40. Creșterea capacității între Beregdaróc (HU) și Ucraina
10. *Ațiuni pentru îmbunătățirea funcționării rețelelor de gaz interconectate în cadrul pieței interne*
(nu s-a definit nici o specificație deocamdată).
-